

UNIAREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an 180 Lei
Pe jumătate 90 Lei
In America pe an 2 dolari.

Iese odată la săptămână

Adresa: „UNIAREA POPORULUI“, Blaș, Jud. Târnavă-mică
Director: ALEXANDRU LUPEANU-MELIN

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrația și se plătesc: un șir mărunț odată 5 Lei
a doua și a treia oră 4 Lei.

Dacă nu știi să răspunzi ..

— Tâlcuirea câtorva îndemnuri și învățături din cartea lui Gabriel Palau: „Hristos și creștinul activ“. —

de GAVRIL TODICA

In scrierea minunată a părintelui iezuit *Gabriel Palau*, despre care am vorbit în articolul trecut, putem citi, în cartea III, capitolul XX, un decalog (șir de zece îndemnuri, zece porunci). Le voiu tâlcui pe toate.

Incep cu porunca, sau mai bine zis, cu învățătura Nr. 1, care sună așa:

„Dacă nu știi să răspunzi la obiecțiunile curente și să expui adevărurile esențiale ale credinței, nu crede că poți face binele“.

S'ar zice, la prima citire a instrucțiunii acesteia, că e așa și nu e tocmai așa. Cineva poate face binele, fără să știe adevărurile credinței. Și prin fapte bune se mântuește. Apostolul ne spune doar limpede, că „credința fără de fapte (bune) moartă este“.

Dar aici e vorba de altceva.

Cineva ne face, bunăoră, obiecțiunea (imputarea) — ceea ce ni-se și face foarte des — că de ce nu ne lăpădam de credința noastră cu Roma, ca să fim toți Români de o singură lege, de legea răsăritului? De ce ținem cu Papa? De ce nu ne ținem de biserica autocefală (neatârnată) românească, ascultând numai de patriarhul românesc, care e un fel de papă pentru Români ortodocși?

Răspunsul e foarte simplu pentru cine știe să răspundă. Dar omul neștiutor poate rămânea zăpăcit la întrebările de mai sus. Se poate clătina în toată credința lui, și nu mai poate face din toată inima binele pentru comunitatea bisericăscă, în sinul căreia se află.

Omul care știe să răspunde, va spune însă următoarele, la întrebările de mai sus:

Mântuitorul nu a întemeiat biserici naționale. Legea lui a dat-o pentru toate popoarele. În legea creștină toți oamenii trebuie să fie frați. Dumnezeu nu face deosebire între Român, Ungur, German, Englez, Grec, Evreu etc., ci numai între oameni buni și oameni răi. Prin urmare, legea creștină, biserica lui Hristos, nu poate fi decât una, având aceleași po-

runci pentru toate popoarele. Asta înseamnă, că biserica trebuie să fie *catolică* (cuvânt grecesc, care înseamnă: pentru toate popoarele).

Mai știm apoi, din sfintele evanghelii, că Isus Hristos a lăsat pe sfântul *Petru* drept cap *văzut* al bisericii sale. Sfântului Petru, săvârșindu-se în Roma, cu moarte de martir, pe timpul împăratului Nero, i-a urmat în păstoria creștinilor sfântul *Linus*, care și el și-a dat sângele, mărturisind pe Hristos. După *Lin* a urmat șirul neîntrerupt al papilor, dintre cari cei dintâi aproape toți au murit ca martiri pentru legea lui Hristos.

Timp de aproape 1000 de ani, toți creștinii au fost de aceeași credință. Abia pe la 1054 biserica răsăritului s'a rupt de biserica Romei. Atunci s'a produs *desbinarea cea mare* în orientali (ortodocși) și apuseni (romano-catolici).

Bieții Români de prin văile Carpaților, habar n'aveau de ruptura asta. Ci, aflându-ne mai aproape de Constantinopol (Țarigrad), ne-am pomenit influențați de călugării greci, sârbi, bulgari, și pe nesimțite am rămas în mreșile lor. Niciodată n'am făcut adevărată trecere sau ruptură dela biserica Romei la biserica Bizanțului (Țarigradului), ci ne-am pomenit învăluiți sufletește de ierarhia slavo-bizantină.

Abia în anul 1700, ne-am întors, o parte dintre Români, la biserica în adevăr *strămoșască*, unindu-ne cu Roma prin legăturile credinței religioase.

Iată de ce, nu trebuie să ne zăpăcim de loc, când cineva cearcă a ne clătina în convingerile noastre. Nu trebuie să ne fie rușine că suntem uniți. Ba din contra, să mulțămim lui Dumnezeu că ne-a luminat măcar atâta, ca să înțelegem rostul acesta. Incolo, fericească-se fiecare în credința care o are.

Căci credințele religioase sunt astăzi leghion.

Prin anii 1520—1600 s'au rupt din biserica romano-catolică toți protestanții, calvinii, unitarii, anglicanii etc., iar mai târziu toate sectele pocăite. E adevărată vavilonie în tot ce cred și ce nu

cred rupturile aceste. Care de care se ține mai tănțos cu credința lui, cu sinoadele lui naționale, cu predicatorii lui. Să le fie de bine. Vedem însă, că în timpul din urmă se simțesc ca oile rătăcite; se tot frământă prin congrese, să se unească cumva, într'o federație creștină.

Lasvârcoliri de aceste neputincioase ori cel puțin fără multă vlagă, noi cari mărturisim *una, sfântă, catolică și apostolică biserica*, le putem zice: „Calea la Roma e deschisă și nu e departe. Poftim și vă uniți! — Dacă nu vreți, e treaba voastră. Puteți umbla multă vreme pe la cele congrese. Pe semne, aveți bani de cheltuit!“

Ne cam doare, că la congrese de aceste aleargă și Români ortodocși. Căci ne întrebăm: cum s'ar putea uni popoarele ortodoxe cu toți protestanții, cu toți calvinii, cari nu recunosc nici sfânta cruce, nici icoanele, nici sfintele taine? Nu le-ar fi mai ușor, să se unească cu Roma, de care nu se deosebesc decât prin 4 puncte? Pentru orice om cu scaun la cap e limpede, că între ortodocși și catolici nu e mare deosebire de credință. Intre ortodocși și protestanți este adevărată prăpastie. Totuș conducătorii ortodocși mai degrabă își îndreaptă privirile la prăpastie, decât la calca mai ușoară ce duce la Roma!

Sărbătoarea zilei de 1 Decembrie la sate

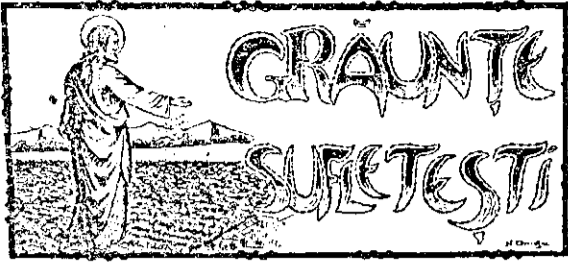
Mura-mică, 1 Dec.

Una dintre celea mai înălțătoare sărbători a fost pentru Mureni ziua de 1 Decembrie. Școlărimea împreună cu inv. local și numeros public s'a îndreptat la ora 10 dimineața în haine de sărbătoare și în cântece naționale spre biserica din deal, luând parte la serviciul divin care s'a oficiat de preotul local Partenie Grama, unde s'a ținut și o foarte simțitoare predică în legătură cu ziua de 1 Decembrie de către acelaș Onor. Părinte.

Dela biserică întreg publicul s'a îndreptat iarăși spre școală, unde după ce s'a terminat programul cu școlarii d. Ioan Al. Roiban, învățător, a ținut o frumoasă cuvântare, arătând însemnătatea zilei de 1 Decembrie pentru românii ardeleni.

Însă cu durere trebuie să arătăm că delegația permanentă a comunei în frunte cu primarul, a lipsit atât dela biserică cât și dela școală. Dl prefect al jud. Mureș este cel dintâi chemat pentru a-le pune în vedere, ca la viitoarele serbări naționale să-și cunoască datoria.

Un abonat.

Din viața vechilor creștini Cum se botezau vechii creștini

Cea mai mare fericire a unui catehumen era, când episcopul spunea despre el că este vrednic să fie botezat. De altfel creștinii cei vechi se și pregăteau la primirea acestui sacrament cu cea mai mare scumpătate. Botezul se da de regulă în Dumineca Paștilor, așadară la cea mai mare sărbătoare a creștinilor. În seara Sâmbetei Mari creștinii se adunau în vreo biserică subpământeană ori în vreo casă a vreunui creștin mai de seamă. Sute de creștini, bărbați și femei, bogăți și săraci, se adunau acolo și așteptau, în rugăciuni, începerea ceremoniei.

În mijlocul bisericii sau a casei era o cisternă, adică o afundătură sau scaldătoare plină cu apă, în care conduceau trepți. Diaconii îi chemau pe catehumeni și-i așezau lângă ușa bisericii, așteptând, în rugăciuni, sosirea episcopului. Botezul, fiind cel mai de lipsă și cel dintâiu sacrament, se da de cătră însuși episcopul și numai dacă nu era în oraș, de cătră preoți.

Îndatăce sosia episcopul, diaconii îi desbrăcau pe catehumeni, lăsându-i numai în cămașă. Dacă catehumenii erau fete sau femei, la desbrăcat le ajutau diaconesele. Apoi catehumenii se întorceau cu fața spre răsărit, ținându-și mâinile lăsate în jos. Desbrăcarea aceasta însemna desbrăcarea omului celui vechiu și a tuturor obiceiurilor sale celor rele. Starea dreaptă și lăsarea mâinilor în jos era semnul smerenției și al supunerii întru toate lui Hristos care este răsăritul cel de sus.

Apoi episcopul îi însemna pe catehumeni cu semnul sfintei cruci, pe frunte și pe piept,

dupăce a suflat de trei ori în fața lor. Suflarea aceasta întreită le aducea aminte că precum Dumnezeu, plâzmuind pe om din pământ, a suflat în el spirit de viață, așa și episcopul sau preotul suflă în catehumeni prin botez spirit de viață făcător.

Numai decât episcopul cetea apoi trei jurăminte, prin cari blăstăma pe diavolul și-l alunga de lângă și din jurul catehumenilor. La sfârșitul jurământului al treilea episcopul sufla de trei ori spre ei și le însemna cu semnul crucii fruntea și gura și pieptul, zicând: „Alungă dela ei pe tot spiritul rău și necurat, carele se ascunde și se încuibază în inimile lor”. Apoi îi întorcea spre apus și le poruncia, să-și ridice mâinile. Întoarcerea spre apus se făcea, pentrucă dela apus se pare că vine întunerecul și astfel apusul însemnă pe diavolul și împărăția lui. Ridicarea mâinilor însemnă că sunt gata de luptă împotriva diavolului. Totdeodată episcopul le punea de câte trei ori întrebările: „Lăpădați-vă de satana, și de toate lucrurile lui, și de toți ingerii lui, și de toate slujbele lui, și de trufia lui?”. Ei răspundeau tot de atâtea ori: „Lăpădamu-ne”. Apoi iară îi întreba: „Lăpădatu-v-ați de satana?” Catehumenii răspundeau: „Lăpădatu-ne-am”. Episcopul apoi le zicea: „Și-l suflați dară, și-l scuipați pe el”. Aceasta în semna disprețul față de diavolul.

După aceasta catehumenii lăsau mâinile în jos și se întorceau spre răsărit, de unde răsare soarele și a răsărit și Hristos, răsăritul cel de sus. Episcopul apoi îi întreba de trei ori: „Împreunați-vă cu Hristos?”. Iară catehumenii răspundeau tot de atâtea ori: „Împreunămu-ne”. Și apoi iarăși îi întreba episcopul: „Împreunatu-v-ați cu Hristos?”. Catehumenii răspundeau: „Împreunatu-ne-am”. Cea din urmă întrebare era: „Și credeți lui?”. Iară ei răspundeau: „Credem lui, ca împăratului și Dumnezeu”. Apoi toți deodată rostiau: „Cred într'unul Dumnezeu...” de trei ori, ca și mai mult să se arete tăria credinței celor ce voiau să se boteze. Apoi întreba episcopul: „Și vă închinați lui?”. Iară ei se închinau, zicând fiecare: „Inchinu-mă Tatălui, Fiului și Spiritului sfânt, Treimei celei de o ființă și ne-

despărțite”. După aceea zicea episcopul: „Bine este cuvântat Dumnezeul nostru, carele voește ca toți oamenii să se mântuească și întru cunoștința adevărului să vină, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin”.

După o scurtă rugăciune apoi episcopul intra în biserică, pentrucă cele de mai înainte se făceau în fața ușilor bisericii, se îmbrăca în odăjdii albe, ca și prin aceasta să arete marea bucurie că se întorc mai multe oi pierdute în sânul bisericii. În biserică se aprindeau luminile, închipuind lumina credinței pe care aveau să o primească catehumenii prin sfântul botez și care avea să le lumineze de aci înainte sufletul și cărările vieții. În cădelniță se punea jar și pe jar tămâie, ca să se arete că ceice se duc la botez au făcut destul pentru păcatele lor cele dinainte de botez și s'au împăcat cu Dumnezeu. Apoi diaconii tămâiau scaldătoarea, și împreună cu episcopul, se închinau. Incepea apoi cu mare ceremonie sfințirea apei și a untului de lemn trebuincios. La sfințirea apei episcopul sufla de trei ori spre apă, ca să se depărteze dela ea toate nălucirile și uneltirile diavolești, apoi, cufundându-și de trei ori în apă degetul arătător, în forma stinței cruci, zicea: „Toate puterile potrivnice să se sfarme sub semnul închipuirii crucii tale”. Sufla apoi de trei ori spre untul de lemn și-l binecuvânta, zicând o rugăciune.

Urma apoi o preafrumoasă cântare. Episcopul și întreg poporul cânta de trei ori „Aliluia”, care este un cuvânt evreesc și însemnă: „Lăudați pe Domnul”, și după mărturisirea sfântului Ioan evanghelistul, și corurile îngerești îl cântă în ceruri. În aceeași vreme episcopul făcea de trei ori cruce cu untul de lemn în apă, zicând cu viers înalt: „Bine este cuvântat Dumnezeu, celce luminează și sfințește pe tot omul ce vine în lume, acum și pururea și în vecii vecilor, Amin”. Suflarea de trei ori spre untul de lemn închipuește împărțirea uleiului cu darul Spiritului sfânt, iară afundarea lui de trei ori în apa sfințită, harul lui Dumnezeu care se va revărsa cu prisosință în sufletul celui ce se va boteza. Apoi îl ungea cu unt de lemn pe frunte, pe piept și pe spate, zicând: „Unge-se șerbul

Foia „UNIRII POPORULUI”.

Ilie Camărațiaftu

În tot jurul nu era om mai harnic și mai de omenie ca Ilie Pipirig, apoi chibzuit și broditor de — precum e zicala: — unde punea el mâna, punea și Dumnezeu mila. Numai un ganciu avea el, dar nici acela nu făcea supărare nimănui; doar mai stârnea răs în săteni, și mai cu seamă în aceia cari n'au fost cătane la împăratu — cum zicea el. Avea obiceiul de amesteca vorbe nemțești când grăia cu cineva, vorbe pe cari el de bună seamă le învățase la cătanie.

A fost cătănă Ilie înainte de războiu la regimentul 31 din Sibiu, sau precum zicea el „la Ștrelit”, și Doamne, câte lacrimi n'a mai vărsat mamă-sa, când l-a văzut venind dela asentare cu „ambărufu” (Einberufungskarte) în pălărie. Se cânta biata femeie de moarte, de gândea că acum îi aruncă lui Ilie bulgări pe copârșeu, și se bocea de sta satul în gura ei:

Neamțule mi-'l iai, mi-'l duci
Oblu'n graniță la Turci...

Mai taci din gură tu Sineftă — îi ziceau vecinii — că tu îi pui boala'n oase. Ce să-i faci, dacă Dumnezeu l-a făcut așa de voinic și de frumos, încât și împăratului să-i placă de el? Las' că doar acolo merg voinicii, numai

sănătos să fie, apoi trei ani încă nu sunt legați de gard.

Badea Ilie Pipirig bătrânul, tatăl lui Ilie, îi bătu pe umăr, zicându-i: — Bravat, dragul tati! Fă-ți inimă tare, că ești fecior la roată. Eu am fost la „dragoneri”, tu să fii la „ștrelit”. Așa se cade, să seamene ficiorul cu tată-so.

Dar lelea Sinefta nu se putea mulcomi, ci se bocea mereu, ca la poarta țintirimului:

Cătania cui e bună,
La ficiorul fără mumă...

Ilie își trase pălăria pe un ochiu, își puse mâna după cap și răgăi odată cătânește: Ptriu — iu — hăă! și împreună cu ceialalți ficiori din sat, intră în fâgădău.

Zilele treceau de par'că le fugărea cineva din urmă, și s'apropie ziua de 14 Octomvrie, când trebuiau să ruculuiască răguții. Ilie începu să fie tăcut și îngrijorat, așa încât mamă-sa află de bine s'o ia dânsa pe altă coardă, ca să-și încurajeze feciorul. — Lasă dragul mamii, îi zicea ea, că pe Crăciun, dacă nu te vor lăsa la „urlap”, vom veni noi la tine la casarmă, și-ți vom aduce ce trebuie de gură și de șerpar. Nu mai fii năcăjit, că doară nu mergi numai tu singur.

— Hăi, că multu-i până peste trei ani, ofta Ilie. Dar după toate toatele, trebui să plece, că n'avea încotro. Ilie nu mai răgnea, dar nici mamă-sa nu mai plânse, până după plecarea trenului, când iară începu a se boci:

Arză-te focul mașină
Și pe ăia ce te mână,
Că mi-ai depărtat ficioru
De-am rămas numai cu doru...

Încă în aceeași zi, Ilie fu îmbrăcat cătânește.

Cel dintâi care își prinse vorbă cu el în casarmă a fost un fraităr sas.

— De unde ești tu moi regută?

— Din Hărtoape, mă rog la domnu.

— Nu așa se grăiește, moi regută — îi zbiră ghefraitărul. La chetenie se zice „bite ghehorsamst”.

Ști tu, cine este io?

— Ba, îi răspunde Ilie, scurt și infricat.

— Io este „hergotu” teu.

Ilie nu mai zise nimic, și i-se părea că nu va sfârși-o el bine cu sasul acela, care avea de amândouă părțile gulerului câte o stea cu șase colțuri. Cum de să prinde ăsta numai cu mine, și par'că anume caută pricină de ceartă — își zicea el. Au doară eu arăt cel mai prost în companie?

Din potrivă, Ilie era băiat deștept, iar fraitărul sas, temându-se ca nu cumva „răguta ăsta” să-l întrecă în rang cu vremea, începu să-l cătânească încă dela început.

După câteva zile Ilie începuse a cunoaște cătania. El a fost cel dintâi care a învățat pe nemțește numele „Prepușilor” precum și „ghever-grifurile” și „ghelenț-ibuncurile”. Cu adresa din casarmă nu era chiar dumerit,

lui Dumnezeu (cutare) cu untul de lemn al bucuriei, în numele Tatălui și al Fiului și al Spiritului sfânt, acum și pururea și în vecii vecilor, Amin".

Până aici toate ceremoniile se făceau pentru toți deodată, dar, începând cu ungerea cu unt de lemn, se făcea fiecărui catehumen separat. Pe când îl ungea pe piept zicea: „spre vindecarea sufletului și a trupului”, la urechi: „spre ascultarea credinței”, la picioare: „ca să umble în urmele tale”, la mâni: „mâinile tale m'au făcut și m'au zidit”.

După ungerea cu unt de lemn un diacon ducea pe catehumen înaintea episcopului, și catehumenul, însoțit de episcopul botezător, de diaconi și de nănași, se coborâia până pe piatra mai din jos a scâldătoarei. Aici episcopul, punând mâna pe capul catehumenului, îl cufunda în apă de trei ori, zicând: „Botează-se șerbul lui Dumnezeu (cutare) în numele Tatălui și al Fiului și al Spiritului sfânt, Amin, acum și pururea și în vecii vecilor, Amin”. Prin cufundarea de trei ori se arăta moartea, înmormântarea și învierea Domnului Christos.

După botez episcopul se spăla pe mâni, cântând de trei ori, împreună cu poporul, psalmul 31: „Fericiți, cărora s'au iertat fărădelegile și cărora s'au acoperit păcatele”. Sfinții părinți spun că acest cântec era de o fumuseală ne mai pomenită. Urma apoi numai decât îmbrăcarea cu vesminte ca zăpada, semnul sfințeniei și al nevinovăției dobândite prin botez, ceea ce arată și cuvintele: „Imbracă-se șerbul lui Dumnezeu (cutare) în veșmântul dreptății, în numele Tatălui și al Fiului și al Spiritului sfânt, acum și pururea și în vecii vecilor, Amin”. Și apoi iară începea să cânte corul: „Celace te îmbraci întru lumină ca întru o haină, mult îndurate Christoase Dumnezeul nostru, dă-mi mie veșmânt luminat”. Pe capul celui nou botezat se așeza apoi o cunună de flori ori de ramuri de finic, ca să se arete că el este renăscut pentru împărăția lui Dumnezeu, iar în mână i-se da o lumină de ceară, însemnând că noubotezatul a trecut din întunec în lumina adevărului, iar pentru el fiind un indemn ca credința să

nu-i fie moartă ci vie, luminându-i cărările vieții, ca și el să poată oarecând întâmpina, asemenea fecioarelor celor înțelepte, cu virtuți pe mirele Hristos.

Indată după botez apoi li-se da și sfântul mir, făcând episcopul chipul crucii pe fruntea, ochii, nările, gura, amândouă urechile, pieptul, mâinile și picioarele lui, zicând: „Pecetea darului Spiritului sfânt, Amin”. Urma apoi un joc sfânt de veselie. Înainte mergea episcopul, împreună cu diaconii, cu nașii și cu toți noubotezații, încunjurând scâldătoarea și cântând: „Căți în Christos v'afi botezat în Christos v'afi și îmbrăcat, Aliluia”. Se cetea apoi apostolul și evanghelia, și apoi li-se da voie să ia parte, înăia oră în viață, la întregă sfânta liturghie și să se cuminece.

Opt zile purtau cei noubotezați haina cea albă, și în aceste opt zile nici nu se spălau, nu cumva să spele de pe ei uleul cel sfânt dar mai cu seamă mirul. A opta zi apoi mergeau la biserică, iar episcopul, făcând rugăciuni pentru ei, îi desbrăca și-i stropea cu apă, zicând: „Indreptatu-te-ai, sfințitu-te-ai, spălatu-te-ai, în numele Tatălui și al Fiului și al Spiritului sfânt, acum și pururea și în vecii vecilor, Amin”. Și, luând burete nou întins în apă, ștergea fața lor și capul și pieptul și celelalte mădulări, zicând: „Botezatu-te-ai, luminatu-te-ai, miruitu-te-ai, sfințitu-te-ai, cuminecatu-te-ai, spălatu-te-ai, în numele Tatălui și celelalte.

În sfârșit apoi episcopul tunde părul celor noubotezați în semnul crucii, zicând: „Tunde-se șerbul lui Dumnezeu (cutare) în numele Tatălui și celelalte. Tunderea aceasta înseamnă că noul botezat de acum înainte este soldat al lui Hristos, având drept steag sfânta cruce. El de aci înainte nu va mai avea în minte lucrurile cele pământești, ci le va lăpăda, cum și-a lăpedat părul, va cugeta întru legea Domnului și va face numai cele bineplăcute lui.

Mai urma apoi o ectenie pentru cei noubotezați și pentru nănași, și ceremonia se sfârșia cu deslegarea: „Celace în Iordan a voit a se boteza dela Ioan, pentru mântui-

rea noastră, Hristos adevărat Dumnezeul nostru”. și celelalte.

Nu se poate o ceremonie mai frumoasă ca aceasta, mai cu seamă că erau de față sute și mii de ascultători. Cu astfel de prilejuri cei noubotezați dădeau milă creștinilor mai săraci și apoi mergeau la catehezi, ca să învețe mai pe larg tainele religiei creștine.

Iuliu Maior.

O școală de flori

În Paris este o școală a cărei curte e schimbată într-o frumoasă grădină de flori. Peste tot locul sunt numai flori. Copiii, împreună cu părinții și învățătorii, îngrijesc de flori. La sfârșitul anului școlar se fac concursuri de flori din grădina școlii. Când se sădesc florile, încă se fac serbări. La serbările acestea sunt invitați și părinții. Când se sădesc florile, fiecare copil primește un vas de flori și cinci seminte. Copiii învață, cum să sădească și să stropească florile, cum să le apere de vremuri nepotrivite. Vasele cu flori sunt așezate în grădinița din fața școlii. La fiecare vas este o mică tablă, pe care e scris numele școlarului cultivator. Părinții încă cercetează pe copii în lucrările lor. Și când un copil e bolnav, însăși mama lui vine la școală și îngrijește de vasul cu flori.

Căilor ferate române le merge mai bine.

De o vreme încoace vin vești tot mai bune dela C. F. R. Din rapoartele direcțiunii aflăm că în cursul lunii Octombrie s'au încărcat 201,133 vagoane cu marfă, cu totul o greutate de 2,471,218 tone (o tonă face 1000 kilograme). Pe când în Octombrie a anului trecut nu s'au încărcat decât 165,185 vagoane în luna Noembrie a acestui an s'au încărcat 188,800 vagoane, având marfa o greutate de 2,949,149 tone, pe când în Noembrie a anului trecut s'au încărcat numai 165,086 vagoane.

Se poate spune că zilnic se încarcă la C. F. R. cam 8000 vagoane de marfă, ceea ce nu s'a mai întâmplat în România de când e lumea.

și se mira, cum de vine scrisoarea, măcar nici un cuvânt nu era întreg, ci numai slove și numeri, fără nici un înțeles. Numai numele lui era întreg, dar și acela pe nemțește, așa încât sârmanii lui părinți — gândea el — cât se vor fi chinuit până să scrie vorbe întortochiate ca acestea: — K. u. k. Inf. Pipirig Elias, 8/31 F.-komp. Hermannstadt.

Intr'o zi întrebă pe strajameșterul Bădiță, care era român și-l avea bine, ce înseamnă slovele acelea; apoi după ce i-se tâlmăciră, Ilie scria adresa întregă ca lumea, și nu numai vorbe ciopârțite și ciungărite. De multe ori însă da de alt baiv, că nu-i începea pe plic toată adresa, ci trebuia să mai scrie și pe de margini, de oarece acum îi era adresa cu mult mai lungă; dar cel puțin, cine știa nemțește o pricepea din buche în buche, și astfel nu putea să i-se piardă oarta: Iată cum făcea el adresa: — Caizăr un chenig, Infanterist Pipirig Elias, Infanteri Regimentu Pucherna numărul ain un draisig, acte feld companie, țavaite tug, Herman Șteand, Noaghi seben, Sibiu, seben meghe, gros infantări căsarmă.

— Asta acum și un prost poate s'o priceapă — zicea Ilie, lingând mărginile plicului, în care pusese scrisoarea, îndemnând pe părinți și pe toți cunoscuții, ca de aci înainte tot așa să-i facă adresa. Se miră însă, când văzu pe prima scrisoare adresată în felul acesta, că multe vorbe de-ale lui erau șterse cu un plivas roșu, iar în locul lor erau tot

fortomelele acelea întortochiate: K. u. k. 8/31 F.-komp.

La Crăciun, Ilie căpătă două zile urlap; semn că era cătană în toată regula — sau precum zicea el „cătană după dinț-răglământ: Să fi văzut, ce bine îi ședeau pantalonii ceia vineți, strânși pe pulpe și cu șinor galbin și negru, și cu imbredelături în poală; apoi bluza cu parole galbene și cu dragoneri pe umeri. Pe cap avea o „șipcă extra” iar în picioare țipicii lui de acasă. Tot satul se uita la el, căci dintre răguții căpi au ruculuit în toamnă, Ilie singur a venit la urlap de sărbători.

După ce au ieșit oamenii din biserică, Ilie așteptă pe domnul părinte, îi făcu un salutir, pleznind călcăele și mâna stângă pe pangonet, și îi zise cu glas de feldvebăl: — Seus domnu părinte, apoi luă pe săteni pe rând: Seus doamnă preoteasă, seus bade Văsalie, seus lele Firă; iar cătră feciori zicea: — Seus răgută! Las' că vîi tu la mine, să te pun în „marș aghistir” și să fac cu tine „cânitifbaigăn și „nidăr”, până-i scoate limba pân' la „pătrân-tașe”.

Spunea apoi, cum, după ce a dat „prifungu” de răgută, la opt săptămâni, pe el l-a băgat în „sarje șule” și l-a pus „camdraciaft comandant”.

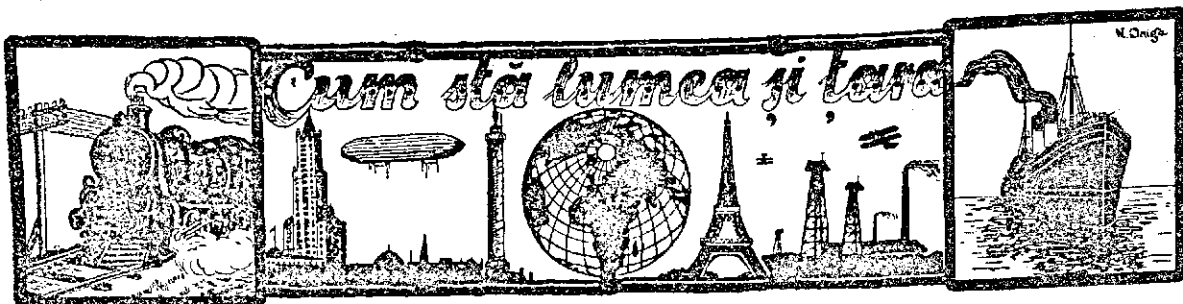
— Ce-i aia camdraciaftu, mă Ilie? întrebă un ficiorandu.

— Sărace răgută — îi zise Ilie rîzând. Tu nu ști că într'un jîmăr sunt două camd-

raiciafturi, adecă două rânduri de paturi, peste unul este mai mare un fraităr, iar peste altul eu. Noi învățăm pe ceialaltți, prepușii, părțile puștii, cum să-și facă mantălu'n pantalaler, cum să-și pună fel-gherețele pe tornistăr, cum să-și pufuluiască ristungu, apoi ordungu și dișiplina. Las' că-i lavăta tu, numai să-ți zică „toaglich” când vei merge la asentare.

Tinărul rămase cu gura căscată, căci el nici jumătate n'a priceput din câte i-a spus Ilie. Atăta știa doară, că Ilie este domn mare în cătanie, că el este „camdraciaft”. Și de atunci lui Ilie începură să nu-i mai zică pe nume în sat, ci să-i zică „domnu Camdraciaft”.

Ilie era ficior deștept, nu-i vorbă, dar vorbele nemțești tot nu putea el să le țină 'n minte dintr'odată. După ce s'a întors dela urlap, i-a venit și lui rândul la „haupt wa-che” ca „schnar post” — sau precum zice el — era în „selboc pe scândură” la poarta căsărmanii. Anfirădrul i-a fost spus înainte, că în seara aceea va trece pe acolo ghinărul Chiveș fum Chiveșhaza, iar el cât ce-l va vedea, să strige cât poate: *Gewehr'heraus!* Ilie era șnar post tocmai dela 10 la 11 seara. Se plimba el, făcând poantele cătănești, de câte ori se întorcea, și nu vorbea cu nimenea, căci așa sună „răglământul”. Când era aproape de unsprezece seara, iacă vede numai o trăsură trasă de doi armăsari negri, iar în trăsură un

Alegeri libere

Alegerile de-acum sunt ca o sărbătoare națională. — D. Maniu s'a ținut de cuvânt. — Cetățenii au putut să voteze dupăcum i-a îndemnat inima și gândul.

Când se dau la tipar acestea rânduri, alegătorii din toată țara sunt în fața urnelor de votare și apasă pecetea pe listele de candidați. E cea dintâiu alegere, când cetățenii României mari au toată libertatea să scoată din urne pe candidații pe cari îi doresc. D. Iuliu Maniu a luat cărma țării în numele libertății depline și se ține de cuvânt, dând celea mai aspre porunci, ca nici un slujbaş al țării să nu îndrăznească a pune vre-o piedecă în potrița voiiții alegătorilor, că se joacă cu legea și cu slujba sa..!

Și într'adevăr așa și este. Ne-a declarat chiar nouă un pretor cunoscut, spunând următoarele:

— De zece ani sunt pretor în România mare și am trecut prin toate alegerile câte s'au făcut, dar hodină ca acum n'am avut niciodată. N'am nici o grijă. Nu mă pisează candidații guvernului, ca alte dați, să-i port printre alegători și să le asigur voturile. Nu mă pisează prefectul, să-i fac codiță și să strâng primarii de curea, ca să ducă satele în tabăra guvernamentalilor. Sunt și eu domn odată. Stau acasă în cancelarie și pot să-mi văd de treburile administrației. Tot așa primarii și notarii. Sunt și ei oameni hodiniți, vă-

zându-și de slujbă. Așa alegeri să tot dea Dumnezeu..!

Nici n'a fost lipsă de șurubării ca alte dați, căci niciodată alegătorii n'au fost mai convinși de ceea ce trebuie să facă, ca acum. Dealungul și dealatul țării un singur nume sboară din gură în gură, din secție în secție, numele d-lui Iuliu Maniu și un singur cuvânt: *roata!*

Roata umblă pretutindeni și la sate și la orașe, căci e vremea ei. Ea înseamnă biruința d-lui Maniu, biruința poporului, biruința dreptății.

În felul acesta rezultatul alegerilor este de prevăzut, *listele d-lui Maniu vor birui pretutindeni*. Noi nu putem ști încă, cum au ieșit voturile pe țară, dar după cum au arătat semnele, nu trebuie să fim proroci, ca să scriem că roata este semnul cel biruitor în toate secțiile de votare.

Liberalii și Averescanii

stau pretutindeni rău, de astă dată. Liberalii se plâng din greu, cănu pot încape de roată și că n'au libertate. Ci-că sunt huițuți de popor și că nu pot să-și voteze candidații..! Nu că ar fi împiedecați de jandarmi, ori de oamenii administrației, ci

de popor, care nu-i mai dorește. De-i așa, de ce se plâng? Vorba e că d. Maniu nu le pune piedecă, iar dacă n'au voturi, guvernul ce poate să le facă?

Averescanii cu naționalii dlui Iorga, sunt mai blânzi și zic, cel puțin în părțile noastre:

— Știm că partidul dlui Maniu are azi țara cu dânsul, dar ne rugăm să căpătăm și noi măcar a patra parte din voturi, să aibă țara și opoziție! Adică să nu le piară sămânța de tot.

Se și spune că Averescanii și Iorghii vor scoate mai mulți oameni ca liberalii. Unde-or scoate..!

In județul Târnava mică

Poporul din județul Târnava mică a fost totdeauna cu roata și cu atât mai vârtos este astăzi când e libertate de vot. Astfel candidații români din acest județ dd. *Dr. Ioan Coltor, Dr. Ilarie Holom și Dr. Ioan Bianu*, vor fi declarați aleși toți, aproape cu siguranță. Sașii, cari au voturi multe, vor avea și ei un deputat, iar Ungurii, ca mai puțini, vor rămânea pe dinafară.

Sigură întru toate este alegerea senatorilor *Dr. Romul Boilă și Dr. Victor Macaveiu*.

Sârbii cu Croații au ajuns la cuțite

Am arătat în numărul trecut al gazetei noastre, cum au sărbătorit Croații la Zagreb ziua de 1 Decembrie, adică amintirea unirii lor cu Sârbii. În loc de steaguri naționale, Croații au ridicat steaguri negre, de jale. În loc de veselie și însuflețire, a curs sânge pe străzile Zagrebului.

Și toate acestea din pricină, că guvernul sârbesc dela Belgrad, urmând politica lui Passici, nu vrea să țină seamă de dorințele poporului croat, căruia nu-i dă puțința să-și arate tăria și vrednicia

domn cu multe șinoare pela grumazi; iar pe pantalon cu o fâșie roșie lată ca de o palmă, tocmai precum îi spusese *aufirădul*. Știa Ilie că e ghinărarul și că el trebuie să strige. Dar cum să strige? Vorbele nemțești și le uitase, și înzadar încerca să și le aducă aminte. Dar căruța venea de nu-și da două. Atunci el își puse mâna la falcă și strigă din toate băerile inimii: — Ia-că-tăă!

Nu-i vorbă că pentru asta a căpătat el ce a fost al lui la raport, dar totuși pela mijlocul lui Februarie, Ilie iese din „*sarge șule*”, *gefreiter*. A ajuns apoi și *Căprar și Tugșfilăr*; dar tocmai când era să scape acasă, veni vestea de „*alghemaine mobilisirung*”, căci începuse războiul cu Sârbia și cu Rusia, Franța, Belgia, Muntenegru și celealalte. Ilie merse la război.

Dar se vede că Ilie nici bine n'a făcut în război, și nici rău; căci nici n'a murit, cum au murit o bună parte din camarazii lui, dar nici nu s'a făcut nici „*ofitir ștelstretetăr*”, nici „*stabs feldvebäl*” și nici măcar „*feld vebäl*”. Atât doar că din titular „*tugșfilăr*” l'a făcut „*tugșfilăr virclich*”, adică să capete și plată după rangul ce avea. Nu-i păsa lui însă, numai pielea să-i rămână negăurită.

Umblat-a el și prin armata lui Dankel și a viteazului Morit riter von Aufenberg, prin Galizia, pela Premișil, apoi pela Ivangorod, unde se prăpădise „*Nu știu regementul dela Bălgărad*”, pela Isonzo, unde se souipau cu șrap-

nele Boroevici cu Cadorna, pela *Niculae* la Chirov și la Lusc, pela *Pătru* la Drina și la Craguevaț, pela *Nichita* pela Cetinje și apoi la Piave, la blăstămata de Piave. Dar a avut noroc că a scăpat doar cu câte o zgârietură la mâna stângă, cu câte o rană la degetul mic dela piciorul drept, sau cu câte un „*Jungän spițän catar*” la piept. El s'a purtat brav, dar de vină e împăratul că nu i-a dat și lui vre-un „*tap färcait midalie*”.

În nouă sute optprezece, toamna, Ilie vine acasă, căci văzu că la front nu mai este *difliplind*. Veni și se și însură cu Floarea lui Zevedeu.

Nemțește știa aproape cum se cade, dar nici nu lăsă el nici un prilej, în care să nu arate că el știe nemțește. Ba chiar și acum, că e România-Mare pela noi, Ilie vorbește tot ca pe vremea lui *Franțis Cătărambă*. *Ordung și difliplind* să fie întotdeauna. Când nevasta îi zice ceva, îndată strigă: *Ruhe*, nevastă! *Ordungu-i ordung și richtungu-i richtung*.

Acum are vre-o cinci copii, dintre cari cel mai mare are vre-o zece ani. Liuț e băiat harnic ca și tată-so. Merge cu boii la pășune și toată ziua se năcăjește să cânte cântarea nemțească învățată dela tatăl-său „*Vaca 'n raiu*” (*Wacht am Rhein*).

Când îl trimite tatăl său la moșie cu carul, îi dă „*befel-ul*” ca la cătănie: — Mă Liuț, *DirECTION Valea spartă!* Când ajungi acolo sloboade boii și dă-le „*abtretän*” prin miriște

Dacă vezi că vine vre-o ploaie sau vre-o vreme tare, fă „*cherdai*” și hai acasă. Dacă e vreme bună și boii sunt sătui, du-i în bărc la zăcătură, și lasă-i să stea „*nidăr*” cât le place. Dar grijește mă, să nu te culci și să meargă boii în „*raionul*” vecinului, că apoi mă bag prin tine ca prin „*halbe rote*”, priceput-ai?

Când veneau oile dela hotar, tot pe Liuța îl „*abrichtăluia*”, cum să le adune în strungă. — Lasă-le mă „*aințäl abfalän*”, apoi când sunt toate în strungă, ia-le „*färgatärung*” și dă-le fân să mănăce, că doară ele nu sunt cătane, nici „*šturm batalion*” la „*ainun-dra-sig*”, ca să rabde foame.

Tot așa făcea cu nevasta, la sapă, la cucuruz: Nevastă — zicea el — „*richtung și abstand*”, ordine și *difliplind*. Între firele de cucuruz să fie *ptai hand braite abstand*, apoi se fac niște ciucalăi cât sucitoarele de tăețai, *Färstand*.

Asta era tot ganciul lui Ilie Pipirig, sau precum îl știe azi tot satul, alui *Ilie Camăraț-ciaftu*. — Dumnezeu să-l țină, că e om de omenie.

N. Lupu.

Citiți „Unirea Poporului”.

prin alegeri libere. Intâmplările dela Zagreb din ziua de 1 Decembrie, au înveninat foarte rău frământările politice din Jugoslavia. Cărmuitorii dela Belgrad și-au pus în gând »să facă rânduială« în Croația cu puterea și chiar cu arma, dacă trebuie. Ca un început a acestui gând, la Zagreb a fost numit prefect un colonel, cu porunca, să aresteze pe cei ce vor mai îndrăzni să crâcnească în potriua Belgradului și, la caz de lipsă, să întrebuițeze și armata.

Această măsură a înverșunat și mai rău pe Croați, cari sunt hotărâți la orice. Chiar și la ruperea de către Sârbia.

S'au găsit însă și la Belgrad oameni politici, cari văd, că o asemenea porneală poate să ducă la lupte foarte primejdioase. Intre acești oameni cumiți, cel mai cu greutate este Liuba Davidovici, șeful partidului democrat, care s'a dus la regele Alexandru și l-a rugat, să nu îngăduie o luptă primejdioasă între frați, ci să dimită guvernul lui Korosetz și să cheme un guvern mai îngăduitor și mai pacinic.

Față cu Liuba Davidovici stau însă tot mai îndârjiți așa numiții radicali, cari cer înfrângerea cu orice preț a Croaților. De-aici mare scârbă și frământare în Jugoslavia. Guvernul lui Korosetz e ca pe jăratec și poate să cadă foarte curând. Altfel, stările din Sârbia pot să dea naștere chiar la lupte sângeroase.

Regele Alexandru este însă un domnitor foarte cuminte și nu va îngădui să se întâmple lucruri cari ar putea primejdi unirea dintre Sârbi și Croați și stăsierea Jugoslaviei.

Zăpezi mari în Tirol

În anul acesta iarna s'a socotit mult până să vie. Dar dacă a venit târziu, de pagubă tot nu se lasă. Mai întâiu a trimis niște fuiaguri și niște vântoase groaznice, cari au răscolit mările Apusului și au făcut multă prăpădenie în vapoare și în corăbiile de pescari.

Acum vin știri dela Apus, că vânturile și uraganele s'au preschimbat în ninsoși fără sfârșit, cari îngroapă liniile ferate și șoselele. În țara Tirolului zăpada s'a îngrămadit atât de multă pe dealuri și pe munți, încât pleacă la vale în avalanșe sau în cărături mari, cari primejduiesc satele și orașele.

În stațiunea de cale ferată din Langen avalanșele de zăpadă au acoperit clădirile gării, pricinuind pagube foarte însemnate. Zăpezile căzute cu putere mare de pe dealuri, au răsturnat numeroase vagoane ce se aflau în stație încărcate cu mărfuri. Vagoanele au fost turtite și zac înmormântate în valurile de zăpadă. Linia ferată este întreruptă, pe-o lungime de vre-o 25 km.

Și 'n alte părți ale Tirolului, zăpada pornită de pe munți a făcut mari stricăciuni.

Ministru cu rochie în America

Femeile din toată lumea tare se sbat să aibă și ele, întru toate, aceleași drepturi cu bărbații. Sunt atâtea țări, în cari femeile votează și ele la alegeri, alături cu bărbații. Sunt orașe cu primar femeie, ba sunt și biserici cu preoți femei, la protestanți și la »pocăiți«. Numai miniștri cu

rochie încă nu sunt nicăiri pe rotogolul pământului.

Și dacă nu sunt încă, de ce n'ar putea fi? Așa s'au socotit și așa strigă, de-o vreme încoace, femeile din Statele Unite ale Americii. Este știut, că noul președinte al Statelor Unite, d. Hoover, s'a ales în mare parte cu voturi femeiești. Iar acum, după ce d. Hoover se poate numi alesul rochiilor, americancele naibii s'au dus la noul președinte și iau zis:

— Neică Hoover, te-am ales și te-am pus în pită bună, cum se zice. Urmează, să ne împlinești și D-ta o dorință ș'o vrere: Să-ți ieai un ministru dintre noi, dintre femeii! Vrem ca Statele Unite să aibă și un ministru femeie! Că de nu, dai de pricină cu noi. . . !

Așa alegătoarele lui Hoover! Ba mai mult, ele s'au dus și cu un nume în proțap, cerând ca ministreasă să fie D-na *Mabel Malher-Willebrandt*. D. Hoover nu s'a așteptat la o dorință ca aceasta și cică se scarpină după ureche și nu știe ce să facă. Să zică ba, nu poate, dar nici să aibă o rochie între miniștri, nu-i prea vine la socoteală. În celea din urmă, dacă va fi strâns tare cu ușa, te pomenești, că nu trece mult și America are ministru cu rochie.

Nici n'ar fi lucru prea de mirare, că doar în Europa de câteori n'au domnit regi sau împărați cu rochie și încă foarte buni!

Știri mărunte din străinătate.

Boala regelui Angliei s'a înrăutățit. Ferbința'a nu i-a mai scuzat deloc și a slăbit tare. Doctorii sunt foarte îngrijați să nu urmeze ceva mai rău.

Intre *Bolivia* și *Paraguay*, două țări din America, e pe cale să izbucnească războiul. Guvernul din Bolivia i-a dat calea la ministrul Paraguaiului, trimițându-l sub pază până la graniță. La frontiera dintre celea două țări, s'au și întâmpnat ciocniri. Grănicierii din Paraguay au ucis într'o luptă 25 de soldați bolivieni. La New-York se crede, că războiul dintre Bolivia și Paraguay nu se mai poate încunjura. Lumea va avea astfel un nou războiu.

La *Lugano* s'a deschis în ziua de 10 Decembrie ședința Consiliului Ligii Națiunilor. Noi avem acolo pe dl Titulescu. E vorba, ca pâra »ostanților« unguri să nu fie desbătută. Conte Apponyi poate rămânea frumuseț acasă.

Jubileul de 90 de ani al „Gazetei Transilvaniei“

Cea mai veche gazetă de astăzi, bătrâna »Gazeta Transilvaniei« dela Brașov, și-a sărbătorit săptămâna trecută jubileul de 90 ani de existență.

Înainte cu 90 ani marele bărbet al neamului nostru Gheorghe Barițiu, care a învățat școala și teologia la Blaj, s'a socotit, să întemeieze în vechiul oraș al Brașovului o gazetă românească, o gazetă pe care s'o cetească toți Românii din Transilvania. Mai întâiu a apărut numai săptămânal, apoi de două și chiar de trei ori pe săptămână, pentru că pe vremea dietei dela Sibiu, între anii 1863—1864, să apară și de patru ori la săptămână. Îndrăgita de toți Românii ardeleni, nu peste mult ea apare zilnic, până în anii grei ai războiului, când este silită să apară abia de două ori la săptămână. Astfel ciopârțită își sărbătorește ea jubileul de 80 de ani de viață cinstită și

plină de jertfe și de suferințe pentru binele acestui popor.

De sigur că bătrâna gazetă era de plăcerea că barămi în România-Mare va ajunge din nou la o soartă mai bună. S'a înșelat însă amar, pentru că urgia guvernelor liberale și averescane, cari au nimicit toată vîlaga Ardealului în cei 10 ani de cumplită robie și nedreptate, a isbit și fruntea bătrânei gazete. A isbit-o dar n'a ingenunchiat-o, căci până când atâtea alte gazete, susținute din bugetul statului, au apărut și apoi iarăși au perit în Ardeal, bătrâna »Gazeta Transilvaniei« a rămas neîmbrăncită și iată că a ajuns să-și poată sărbători și jubileul de 90 de ani.

Cuvine-se deci, ca și »Unirea Poporului«, care prin propriile sale puteri și fără ajutorul nimănui a putut să trăiască zece ani, să se închine acelei gazete bătrâne, care este »Gazeta Transilvaniei«. Să i-se închine și să pună o cunună de lacrimi pe mormintele întemeietorului Gheorghe Barițiu, și ale celor trei Murășani, Andrei, Iacob și Aurel, cari au scris-o aproape 70 de ani.

Trăiască vechea »Gazeta Transilvaniei« încă mulți ani, și să lucreze și pe mai departe spre binele acestui neam și a acestei țări, pentru care atâtea a lucrat în cursul celor 90 de ani de traiu cinstit.

La moartea unui bun Păstor

† Preotul Nicolae Simu din Uioara de sus

În ziua de 24 Noembrie 1928 a închis ochii pe vecie bătrânul preot Nicolae Simu din comuna Uioara de sus, județul Alba. Răposatul se născuse în ziua de 15 Noembrie 1849, în comuna Mănărade lângă Blaj, și la Uioara de sus a păstorit neîntrerupt, începând din anul 1878, fiind unul dintre cei mai harnici și mai iubiți preoți din întreaga Valea-Murășului. Poporeni săi l-au deplâns cu mare jale și i-au făcut o înmormântare foarte frumoasă.

Ca dovadă despre marea dragoste pe care i-au purtat-o credincioșii păstoriti de dânsul timp de 50 de ani, slujesc versurile de mai la vale, cari i-au fost cântate la prohod:

Oh, Părinte dragul meu,
Drag ai fost lui Dumnezeu,
Dându-ți zile 'ndelungate
Și pline de sănătate!

Dumnezeu nouă te-a dat
Păstor bun ș' adevărat!
Și mulți copii ai avut
Pe toți domni mari i-ai făcut!

Nu domni răi și nici făloși,
Ci domni creștini și miloși,
Căci cu bogății vorbesc,
Pe săraci îi miluesc!

Dusu-ți-s'a vestea'n lume
De faptele tale bune.
Bun ai fost, bun și milos,
Și urmat-ai pe Hristos!

Talanții ce i-ai luat
În pământ nu i-ai băgat,
Ci i-ai sporit tot mereu
Cum a voit Dumnezeu!

În toată dimineața
Aprindeai cădelnița

Și, trăgând clopotele,
Făceai rugăciunile.
Rugăciuni la Dumnezeu
Să ne ferească de rău!

Lui Dumnezeu te-ai rugat
Cu credință bătrânească,
Cu inimă ingerească,
Pe noi să ne mântuiască,
Comuna să înflorească!

Iară Vineri după masă,
Sosindu-ți moartea la casă
Și șoptindu-ți la ureche:
— Aprinde candila veche,
Că mirele a sosit
Și la nuntă ești poftit,
Tu Părinte-ai cuvântat:
— O, Isuse împărat,
Cu mult drag te-am așteptat,
Să mă chemi, să viu la Tine,
Unde-i mai bine de minel!

Cinci zeci de ani am plinit
La poporul meu iubit,
Și nu este om în sat
Ca să nu-l fi botezat,
Creștinat și mângăiat.

Trageți clopotele tare
Că în sat e jale mare,
De-un preot adevărat
Care'n veci n'o fi uitat!

Poporeanul Iuliu Morar

Din Sâmiclăușul Târnavei-Mici

În ziua târgului s'a prezentat la redacția noastră fruntașul Augustin Hădărean, din comuna Sâmiclăuș (St. Niculae) din județul Târnavă Mică, și ni s'a plâns, cum au înțeles preotul, notarul și primarul acelei comune să sărbătorească venirea la guvern a dlui Iuliu Maniu și a partidului național-târnavist.

Comuna întreagă a fost din cale atară de fericită, când a auzit svonul că dl. Iuliu Maniu a fost însărcinat de către Înalta Regentă cu formarea guvernului. Puținii Români din Sâmiclăuș nu știau, ce să se facă de fericire, când au auzit vestea aceasta. Era, ca și când le-ar fi căzut o piatră de moară de pe piept; era, ca și când te trezești din somn după un vis urit, când stă cineva să te sufoace; era, ca și când ai scăpat dintr'o mare și ne mai pomenită primejdie. Alergat-au deci cu toții la primărie și au cerut să se arboreze steagul trei culori, că am trecut dela moarte la viață și de pe pământ la cer. Primarul însă și notarul au spus că ei nu știu nimic oficios, n'au primit nici un ordin.

După câteva ore le-a sosit cetitorilor noștri ediția specială din „Unirea Poporului”, în care am adus la cunoștința cetitorilor marea bucurie a țării și chiar a Europei. S'au dus oamenii din nou la notarul, dar și a doua oră, atât el cât și primarul, au răspuns că nici acum încă n'au primit ordin. S'au dus deci la pâr. Emanoil Oros, dar și acesta le-a răspuns acelaș lucru. Astfel dintre toate comunele ardelenne poate singur Sâmiclăușul n'a putut sărbători venirea la putere a alesului inimii lor, și bieții Români n'au avut ce face. Au rămas cu amarul în suflet.

Acelaș lucru s'a repetat însă și în ziua de 1 Decembrie, la zece ani de unire a Ardealului cu România-Mamă. Nici atunci n'au avut cunoștință, nici notarul, nici primarul, nici preotul, despre marea sărbătoare, și astfel bieții oameni au rămas fără steag, fără slujbă, fără sărbătoare.

Ne pare rău că Sâmiclăușenii au fost pedepsiți de Dumnezeu cu astfel de conducă-

tori, cari se gândesc altfel decât supușii lor, și sunt în stare să se bage slugi la dârloage. Să le fie de bine!

Iar D. Ta, bade Augustine Hădărean și ceilalți locuitori ai Sâmiclăușului, ascultați și mai departe de glasul conștiinței voastre; nu vă lăsați influențați de nimenea; fiți siguri că ceasul libertății a sunat și că de aici înainte nu vom mai fi robi în vechiul nost pământ, ci vom fi stăpâni și poruncitori, iar puținii plătiți ai vechilor și pe veci adormiților stăpânitori, vor vedea și ei, că nu se poate să fie de altă părere decât grosul poporului cinstit, care nu se vinde nimănui și care este în stare să sufere orice pentru izbânda adevărului și a dreptății.

Numărul viitor al gazetei noastre va fi număr de sărbători, mai mare ca de obicei, având un cuprins foarte ales și bogat. Onorații preoți sunt rugați să ne deie adrese de oameni iubitori de carte, cărora bucurăm să trimitem numere de probă din numărul de Crăciun.

Indreptare. În raportul despre „Serbare de bucurie în comuna Feisa pentru ajungerea dlui Maniu în fruntea țării”, s'a făcut o greșală și anume: Cinstea cu vinul ce s'a dat poporului, a făcut-o Primarul, Notarul, Cassarul și Preotul, iar invalidul Mihail Bunea a fost pus împreună cu curatorul primar Vasile Medeșan ca împărțitori ai cinstei. Rog să se facă deci această indreptare în nrul cel mai apropiat. — Feisa, la 10 Decembrie 1928, Chirion Oanția I. Niculae.

Încă un câștig de 300 milioane, făcut de noul guvern. Zilele trecute dl. ministru al comunicațiilor, generalul Aleșcu, a încheiat un contract cu societățile „Steaua Română” și „Astra Română”, în urma cărora aceste societăți vor preda căilor ferate române șase luni de zile țiteiul cu 49 bani kilogramul. Guvernul liberal a plătit kilogramul de țitei cu 1 leu 26 bani, deosebirea este deci de 77 bani la kilogram. Prin acest contract C. F. R. câștigă, față de prețurile din trecut, 300 milioane lei în 6 luni, cari banii prind foarte bine C. F. R.-ului, care, după cum se știe, este plin de datorii. Iată ce deosebire mare este între guvernul dlui Iuliu Maniu și între acela al dlui Vintilă Brătianu!

Nu aruncați funinginea. După cercetările cele mai noi, funinginea este unul dintre cele mai bune îngrășăminte ale pământului. Nu numai atât, funinginea mai omorâ și purcii de pe alte legume precum și păduchii plantelor. Nu aruncați așadar funinginea, ci o adunați și o presărați în grădina de legume, vă va prinde foarte bine și ne veți mulțumi mult pentru sfatul pe care vi-l dăm.

Cu ce să ne lipim cuptoarele. Iarna cele mai multe cuptoare afumă și e un chin să stai într'o odaie plină de fum. Ca să ne scăpăm de acest lucru neplăcut, luăm cenușă din cuptor, o cernem cât se poate de bine, o amestecăm cu lut și adăugăm și puțină sare, tot atât de fin cernută. Apoi o frământăm cu puțină apă și ungem cu această amestecătură crepăturile cuptorului. Vom scăpa de fum cu siguranță.

Cum se răspândește biserica catolică în Anglia. Înainte cu 50 de ani în Anglia n'au fost decât 1000 de biserici și 2000 de preoți catolici, dintre cari 450 se aflau în Scoția, o parte de țară curat catolică a Angliei. Înainte cu 25 de ani erau deja 3000 de preoți și peste 1600 de biserici, iară astăzi sunt 4200 de biserici.

Liberalii și statuia unirei dela Timișoara. Mai anii trecuți Bănățenii au hotărât, să ridice în fața teatrului național din Timișoara un monument al Unirei. Pentru acest scop ei au adunat un fond de 5 milioane 200 mii lei, pe care conducătorii de pe atunci ai neamului nostru i-au depus la cassa fondului liberal din Timișoara. Că cine a încasat dobânzile, începând cu anul 1923, și ce s'a făcut cu ele, nu se știe. Destul că îndată ce a căzut guvernul liberal, conducătorii liberali ai Timișoarei au hotărât ca din suma aceasta să se ridice o statuie nu Unirei dela 1918 ci lui Ionel Brătianu. Și s'au apucat liberalii din Timișoara și s'au pus pe lucru așa ca, până când se face numirea noului guvern, statuia să fie gata. Dar Înalta Regentă a numit pe dl Maniu înainte de a termina ei lucrurile, și astfel noul prefect al județului, dl Cigăreanu, i-a provocat pe liberalii să-i predea suma de 5,200,000 lei, adunată pentru a se face monumentul Unirei. Liberalii n'au voit, iar dl Cigăreanu i-a părut la Tribunal, care va avea să facă dreptate și să ceară dela puterniciei de ieri socoteala banilor păpați.

Pagubele făcute de marea războiu. sunt cu adevărat îngrozitoare. Cele mai nouă statistici arată că acel războiu a costat 800 miliarde franci, că s'au nimicit sate orașe și ținuturi în valoare de 600 miliarde franci francezi, că a omorât 10 milioane oameni și a lăsat 20 de milioane de invalizi de războiu. Astfel cu tot dreptul se poate zice, că războiul din 1914—1918 a costat mai mult decât toate războaiele din cei 120 ani din urmă.

Cât a păgubit statul nostru în 11 luni. Guvernul liberal, cel care susținea despre noi Ardelenii că suntem trădători de patrie, că suntem maghiarizați, că biserica unită este vândută Ungurilor, și-a bătut joc de țara aceasta 10 ani de zile. A făcut ce a voit, n'a dat socoteală nimănui și a cheltuit cât a voit, banii țării i-a administrat după bunul său plac, bătându-și joc de tot ce nu era liberal.

Ei bine, știți cât a păgubit țara numai, în anul 1928, în 11 luni, în urma acestor nerușinați? Șapte miliarde lei, băgați bine de seamă, un miliard de lei face 1000 de milioane. Dar să lășăm să vorbească numerii. Paguba țării noastre a fost din Ianuarie 1928 până la 1 Decembrie 1928, de 6,881,118,769 lei, adică șase miliarde 881 milioane, 118 mii 769 lei.

Acești bani ar trebui scoși de pe averile și băncile tuturor liberalilor și nu de pe spațele noastre. Iată ce face cere poporul nostru marelui și iubitelui său conducător: Toate pagubele făcute țării de liberali și averescanii să le plătească băncile și conducătorii acestor două partide, cari au supt țara în cursul alor zece ani de stăpânire. Dreptate și anumită răsunare cere poporul dela dl Maniu.

Un mare proprietar ucis de servitorul său. În dimineața zilei de 1 Decembrie, intrând un servitor în camera marelui proprietar Antonel Goilav din Botoșani, a aflat o disordine îngrozitoare, iar pe proprietarul, zăcând într'un lac de sânge sub un dulap răsturnat peste el. Anunțând poliția, aceasta a constatat că la mijloc trebuie să fie un omor. Adunând polițaiul pe toți servitorii la locul omorului, a observat că cel mai tânăr servitor are ceva sgarrieturi pe obraz. Intre-

bându-l, de unde are sgărieturile, el a răspuns că i-le-a făcut o pisică cu care s'a jucat. După primul răspuns al servitorului polițaiul l-a și arestat numai decât. Dus la poliție și luat de scurt, servitorul a mărturisit că el l-a omorât pe Goilav. Are 19 ani și era de trei ani în serviciul lui Goilav, care ținea foarte mult la el. Se numește Gheorghe a Todiresei.

Iată cum s'a întâmplat omorul: În noaptea de 30 Noembrie spre 1 Decembrie, pe la orele 11 și jumătate, Antonel Goilav s'a despărțit de un prieten și a plecat spre casă. Intrând în odaia de dormit, Gheorghe a Todiresei, care pândea după ușă, i-a dat două lovituri în cap, lăsându-l în nesimțire. Spre a da poliției de bănuț că Goilav a murit din întâmplare, Gheorghe a dus mortul până la un dulap greu, pe care apoi l-a răsturnat deasupra lui, apoi a furat 44 mii lei, din coasa stăpânului său. Cercetările au dovedit, că mortul era un om stricat, care trăia cu bărbați, și că a trăit și cu Gheorghe a Todiresei. Acesta spune, că i-ar fi omorât, ca să scape de porcăriile stăpânului său. Ferească Dumnezeu de astfel de grozăvii!

O schlopă, arată de vie. Femeia Marița Istrati, de 58 ani, din București, care nu putea umbla din cauza mătricei din picioare, s'a apucat să-și facă cafea la mașina de spirit. La un moment dat a lovit din greșală mașina, și spiritul aprins i-s'a vărsat peste haine, aprinzându-i-le. Cum nenorocita era singură în casă, nimeni n'a auzit țipetele ei de groază. Ea a încercat să-și rupă hainele de pe ea, dar n'a reușit, și a ars de vie. După un ceas ea a fost găsită moartă.

S'a înscris la universitate, având numai patru clase primare. Maria Miga este o fată din Vințul de jos, care n'are decât patru clase primare. Norocul însă i-a suris și ea a ajuns funcționară a tribunalului. Ea însă nu s'a îndestulit cu atât, ci în anul 1924 a pus mâna pe o stampilă falsă a liceului Traian din Turnu-Severin, și s'a dus în persoană la ministerul instrucțiunii dela București și a cerut de acolo mai multe tipărituri de atestate de bacalaureat. Un astfel de atestat și l-a umplut, falsificând numele directorului învățământului secundar din Craiova.

În acelaș an toamna Maria Miga s'a înscris la facultatea de drept a universității din Cluj. Acolo apoi a făcut cunoștință cu un student în drepturi, care, ajungând judecător la Timișoara, a făcut ca Maria Miga să ajungă funcționară a acelui tribunal. Dar Maria Miga nu s'a îndestulit nici cu atâta, ea a voit să strice logodna prietenului ei cu o domnișoară de seamă din Timișoara. Atunci prietenul a rugat pe primprocurorul tribunalului, să cerceteze scrisorile Mariei Miga. Indatăce a auzit despre aceasta, păcătoasa a fugit la Vințul de jos, de unde însă au adus-o jandarmii la Timișoara, au predat-o primprocurorului, care a aruncat-o pe banca acuzaților, dovedindu-se că Maria Miga n'are decât 4 clase primare și că și-a falsificat ea însăși atestatul de bacalaureat. A fost osândită la o lună temniță.

Ciudățeni rare. Gospodarul Ion Bohomăt din satul Dobanți, comuna Roma, județul Botoșani, cari are trei fete mai mici de 20 ani, a mers la jandarmerie și a arătat, că în fiecare seară, între orele 7 și 10, încep să sară lucrurile dela locul lor. Mai mult: fiind la o clacă de desfăcut cucuruz, clăcașii au fost nevoiți să-și pună căldări în cap, pentru că nu mai puteau suferi loviturile de boabe de porumb și de fasole.

Țăranii spun că fetele au în ele pe „necuratul” din cauza unui blăstem groaznic ce apasă asupra lor. Bietele fete nu mai știu ce să facă,

pentru că ori unde merg, le sar în cap oalele și furturile de pe pereți.

Dacă lucrurile stau așa, dupăcum le-am aflat și noi, avem de a face cu spiritismul, care de fapt nu este altceva decât puterea diavolului. Ceeace nu înseamnă că bietele fetele acelea sunt îndrăcite, ci că de fapt, poate fără voință lor, le năcăjește diavolul.

Noul președinte al Mexicului. În țara Mexico din America, vestită pentru asuprirea catolicilor, președinte este vestitul Calles, căruia însă i-se implinește sorocul. În locul lui a fost ales generalul Obregon, care însă a fost ucis de mâni necunoscute, înainte de a putea continua politica dlui Calles. Nou alesul președinte este Cortez Gil, care a declarat că va urma politica lui Calles și a lui Obregon. Așadară vai și amar de catolicii din Mexico și de aici înainte.

Dela Administrația foii

Cu ajutorul lui Dumnezeu suntem la sfârșit de an. Bugăm deci pe iubii noștri cetitori, să nu-și uite de noi, ci dacă au restante la foaie, să și le plătească cu cinste și cu omenie. Nu-i mult decând am trimis provocări tuturor restanțierilor, arătându-le sumele cu cari ne datoresc. Acum îi rugăm pentru cea din urmă oră, să-și aducă aminte că foaia nu se ține cu vorbe bune, ci cu cheltueli mari și cu greutate. Deci se cade să căpătăm și noi ce este al nostru. Altfel ne sugrumă datoriiile.

Restanțierii să-și plătească restantele, căci altfel vom fi siliți să le oprim foaia și să ne scoatem bănișorii prin advocați. Ceeace ar fi cam cu rușine, pentru cei cu musca pe căciulă.

Și încă o rugăminte: prietini și binevoitorii noștri să se silească a ne câștiga fiecare măcar câte un nou abonat! În felul acesta foaia s'ar întări și am putea-o face tot mai bogată și mai plăcută!

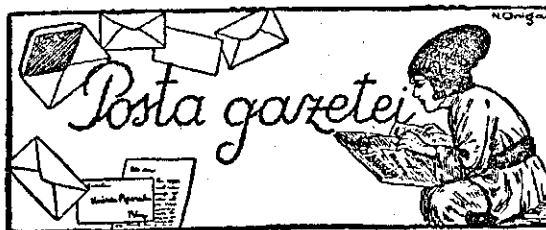
Așa să fie!

„Unirea Poporului”

Vindecarea degerăturilor

Iarna e frig și din cauza frigului adescori pot să degere mâinile, picioarele, ori alte părți ale corpului. Părțile degerate nu-i iertat să se țină lângă foc. Aceste părți, în fiecare zi se vor freca cu zeamă de lămâie sau cu apă rece în care s'a topit puțină piatră acră.

Dacă, la părțile degerate, omul suferă de mâncărime, să se spele mai de multe ori cu apă caldă în care s'a fiert puțin țeler.

George Boieriu, Bord. Pentru Ștefan Tămășiu și pentru Const. Popa a fost solvit pe 1927 numai câte 165 Lei, așa că din cei 90 Lei trimiși în 8 Oct. 1928 am trecut pe 1927 câte 15 Lei. Prin Emil Pascu am primit 105 Lei pentru Șt. Tămășiu, iar 90 Lei pentru Maxim Ignat, sistat în 6 Martie 1928. Mai are de plătit numai Const. Popa Lei 105.

Biro Simion. Am primit 200 Lei din cari am trecut 20 Lei pe 1927 iar 180 Lei pe 1928.

George Tămășiu Am primit cei 90 Lei de cari ne întrebați. Abonamentul plătit până la 31 Dec. 1928. Noi de aici trimitem foaia regulat. Întrebați și D. V. la posta din Bărzava, unde trimitem foaia.

Carolina A. Papiu. Am primit 180 Lei pe 1929.
Teodor Valdoș. În 24 April 1928 am primit Lei 180, din cari am trecut pe 1927 Lei 105, iar pe 1928 Lei 75. Acum am primit Lei 105, abonamentul până la 31 Dec. 1928.

Sintea Constantin I. Const. Am primit 80 Lei, abonamentul plătit până la 31 Dec. 1928.

Ioan Cordoș. Am primit în 24 Sept. Lei 180 pe 1928.

Redactor: IULIU MAIOR.

Ce cuprinde „Calendarul dela Blaj” pe 1929

Calendarul dela Blaj pe 1929 este gata, și s'a pus în vânzare.

Calendarul nostru din acest an este mai bogat și mai frumos ca totdeauna. Cuprinde o mulțime de chipuri cari de cari mai alese și mai minunate. Apoi articole de învățătură, de petrecere și de folos.

Dintre chipuri însemnăm mai ales două vederi dela *Marea adunare din Alba-Iulia, ținută în 1918*, de cari nu are nici un calendar românesc! Noi am fost atunci acolo și am păstrat aceste chipuri, ca să le putem înfățișa la 10 ani dela unirea cu țara mamă. Se văd mulțimile cu steaguri și oratorii cari citesc noroadelor Manifestul Unirii.

Mai avem un chip foarte interesant cu *Badea Cârțan*, ciobanul din Ardeal, care a fost la Roma pe jos, să vadă cu ochii săi și să sărute pământul sfânt al străbunilor noștri.

Icoana noastră îl arată pe *Badea Cârțan* la picioarele Columnei lui Traian, cum e salutat de miniștrii Italiei, pentru brava sa călătorie!

Și alte multe lucruri cuprinde calendarul nostru, despre care va mai fi vorba în numerii viitori ai gazetei.

Vestind ieșirea Calendarului nostru, îndemnăm pe iubii noștri cetitori să grăbească a cere cât mai de grabă trimiterea lui, ca să nu rămâie fără de el, căci încă până nu era gata, ne-au fost comandate foarte multe calendare și se trece ca pita cea caldă!

PREȚUL CALENDARELOR:

În librării și la revânzători, calendarele dela Blaj se vând cu următoarele prețuri:

Calendarul poporal 25 Lei
Calendarul preoțesc 45 Lei

Pentru cetitorii gazetei noastre facem însă următoarele înlezniri însemnate:

Calendarul poporal 20 Lei
Calendarul preoțesc 40 Lei

Acestea prețuri se înțeleg pentru cei cari își iau calendarul în mână, dela Administrația gazetei.

Trimiteri prin poștă:

Cine vrea să aibă calendarele noastre repede și sigur, trimite *pe înainte*, la adresa: „Unirea Poporului”, din Blaj, cu mandat postal, pentru:

1 Calendar poporal 25 Lei
1 Calendar preoțesc 45 Lei

și capătă, *cu poșta plătită*, oricare calendar dorit.

Cinci calendare deodată:

Dacă se unesc 5 vecini sau cunoscuți și cer, deodată, 5 calendare populare pe-o singură adresă, plătește fiecare 23 Lei, trimițind toți laolaltă 115 Lei și capătă calendarele trimise acasă, în colet postal, *cu poșta plătită de noi!*

Zece calendare deodată:

Dacă se cer 10 calendare deodată, pe o singură adresă, plătește fiecare cetitor 20 Lei, laolaltă 200 Lei și capătă calendarele acasă, cu poșta plătită de noi!

Douăzeci deodată:

La 20 Calendare populare, fiecare 20 Lei, plătim noi poșta și dăm *in cinste*, pentru osteneala celui ce adună și trimite banii, un *Calendar mare*, prețesc, sau *2 populare*, după dorință.

Toate înlesnirile înșirate mai la deal, se înțeleg numai dacă prețul calendarelor se trimite pe înainte. Cu *ramburs* calendarele se vin mai scumpe și anume: La 1 calendar, trimis cu ramburs, cheltuielile sunt 15 Lei, la 5 bucăți 18 Lei; la 10 buc. 22 Lei; la 20 buc. 28 Lei și așa mai departe.

Trimiteți deci banii pe înainte!

No. 580—1928

Publicație de licitație

Subsemnatul Portărel prin aceasta publică, că în baza deciziei No. G. 2161—1928 a judecătoriei de ocol din Blaj, în favorul reclamantului Albert Szölösi, repr. prin avocatul Dr. Ludovic Enyedi, pentru încasarea creanței de 2430 Lei — bani și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 20 Decembrie 1928, orele 11 a. m., la fața locului în comuna Roșia de Secaș, la locuința urmăritului, unde se vor vinde prin licitațiune publică judiciară și anume: Aparat de fotografiat și poze, în valoare de 9000 Lei.

In caz de nevoie și sub prețul de estimare. Dumbrăveni la 4 Decembrie 1928

NICULAE BACIU
portărel

(640) 1—1

No. 821—1928

Publicație de licitație

Subsemnatul Portărel prin aceasta publică, că în baza deciziei No. G. 3250—1928 a judecătoriei de ocol din Blaj, în favorul reclamantului Andrei Karácsony, repr. prin avocatul Dr. Ludovic Enyedi, pentru încasarea creanței de 2826 Lei — bani și acc., se fixează termen de licitație pe ziua de 21 Decembrie 1928, orele 9 a. m. la fața locului, în comuna Blaj, la locuința urmăritului, unde se vor vinde prin licitațiune publică judiciară și anume; Vin în valoare de 18000 Lei.

In caz de nevoie și sub prețul de estimare. Dumbrăveni la 4 Decembrie 1928.

NICULAE BACIU
portărel

(641) 1—1

No. 638—1928

Publicație de licitație

Subsemnatul Portărel prin aceasta publică, că în baza deciziei No. G. 2166—1928 a judecătoriei de ocol din Blaj, în favorul reclamantului „Casa de Economie”, repr. prin avocatul Dr. Ludovic Enyedi, pentru încasarea creanței de 1400 Lei — bani și acc., se fixează termen de licitație pe ziua de 21 Decembrie 1928, orele 10 a. m., la fața locului în comuna Bucurdea-grănoasă, unde se vor vinde prin licitațiune publică judiciară și anume; Un cal și căruță în valoare de 9000 Lei.

In caz de nevoie și sub prețul de estimare. Dumbrăveni la 3 Decembrie 1928.

NICULAE BACIU
portărel

(642) 1—1

No. 958—1928

Publicație de licitație

Subsemnatul Portărel prin aceasta publică, că în baza deciziei No. G. 3142—1928 a judecătoriei de ocol din Blaj, în favorul reclamantului Pavel Danciu, repr. prin avocatul Dr. Ludovic Enyedi, pentru încasarea creanței de 12323 Lei — bani și acc., se fixează termen de licitație pe ziua de 22 Decembrie 1928 orele 2 p. m., la fața locului, în comuna Cergăul mic, la locuința urmăritului, unde se vor vinde prin licitațiune publică judiciară și anume; vaci, fân, coșer, șură și altele în valoare de 17000 Lei.

In caz de nevoie și sub prețul de estimare. Dumbrăveni la 3 Decembrie 1928.

NICULAE BACIU
portărel

(643) 1—1

No. 954—1928

Publicație de licitație

Subsemnatul Portărel prin aceasta publică, că în baza deciziei No. G. 3135—1928 a judecătoriei de ocol din Blaj, în favorul reclamantului firma Carol Binder repr. prin avocatul Dr. Ludovic Enyedi, pentru încasarea creanței de 1457 Lei — bani și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 22 Decembrie 1928 orele 11 a. m., la fața locului, în comuna Cergăul-mic, la locuința urmăritului, unde se vor vinde prin licitațiune publică judiciară și anume; o șură în valoare de 15000 Lei.

In caz de nevoie și sub prețul de estimare. Dumbrăveni la 3 Decembrie 1928.

NICULAE BACIU
portărel

(644) 1—1

No. 968—1928

Publicație de licitație

Subsemnatul Portărel prin aceasta publică, că în baza deciziei No. G. 3139—1928 a judecătoriei de ocol din Blaj în favorul reclamantului „Casa de Economie” repr. prin avocatul Dr. Ludovic Enyedi, pentru încasarea creanței de 3300 Lei — bani și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 22 Decembrie 1928 orele 12 a. m. la fața locului în comuna Cergăul-mic, la locuința urmăritului, unde se vor vinde prin licitațiune publică judiciară și anume; Fân, în valoare de 7500 Lei.

In caz de nevoie și sub prețul de estimare. Dumbrăveni la 3 Decembrie 1928.

NICULAE BACIU
portărel

(645) 1—1

Primăria comunală Broșteni

No. 1500—1928

Publicațiune

Primăria comunei Broșteni, județul Târnava Mică, aduce la cunoștința publică, că în ziua de 18. Decembrie 1928 orele 10 se va ține licitația pentru arendarea crîșmei comunale pe timp de 3 ani, dela 1 Ianuarie 1929 până la 31 Decembrie 1931.

Prețul de strigare 4500 Lei. Vadiul de 100% din prețul strigării are să se depună înainte de începerea licitației.

Licitația se va ține în conformitate cu art. 72—83 din legea contabilității publice.

Supra oferte nu se primesc.

Licitația se va ține la primăria comunei Broșteni.

Condițiunile de licitație se vor putea vedea în timpul orelor de serviciu la cancelaria notariatului din comuna Cenade.

Broșteni la 2 Noembrie 1928.

Notar:
Tutelea

Primar:
Ion Mărginean

Atențiune!

Domnii automobilisti pot găsi
cald peste iarnă la firma

Păcurariu și Moldovan
atelier mecanic și garaj

BLAJ

str. Simion Bărnuțiu 104
(peste podul de cale ferată).

(634) 2 2

Casă de vânzare

Se vinde din mână liberă o casă construită din cărămidă de fabrică, având 2 odăi și bucătărie, șopru închis pentru lemne, closet din zid și coteț mare de porci. Adresa

Gheorghe Ban, Blaj
în Hulă (Str. Simion Bărnuțiu)

(631) 2—3

Catre tineretul de prin sate**Feciori și feciorași!**

Intrăm în iarnă și se apropie Crăciunul. Voi nu vă gândiți să faceți Irozi? A ieșit dela tipar o carte foarte bună pentru Crai, care se numește:

Cartea Crailor

sau cântece de Irozi, cari se cântă la Nașterea Domnului Hristos alcătuită din izvoade bătrâne

de A. LUPEANU-MELIN
directorul gazetei „Unirea Poporului”

Prețul cărții 10 Lei

Cu poșta cu tot 12 Lei. Cine trimite la adresa:

Unirea Poporului, Blaj

cu mandat postal, suma de 12 Lei, capătă cartea acasă, cu poșta plătită.

Pentru jocul Irozilor se cer 8 persoane

Dacă fiecare fecioraș vrea să aibă cărțica sa, din care să poată învăța singur acasă, dăm toate 8 cărțicele laolaltă cu suma de 64 Lei, trimise cu poșta plătită.

Grăbiți cu comanda, să nu întârziati!

□ □ **RECLAMA** □ □

∴ este sufletul comerțului ∴